

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 32 Pž-5347/2020-2

R E P U B L I K A   H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sutkinje Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, dr. sc. Srđana Šimca, suca izvjestitelja i Nevenke Marković, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom HIDROELEKTRA MEHANIZACIJA d.d. u stečaju, Zagreb, Radnička cesta 204, OIB 96667257878, kojeg zastupa stečajni upravitelj Damir Katić iz Zagreba, Drniška 22, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika BLAŽA SARATLIJE iz Garešnice, Moslavačka 51, OIB 30178222792, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Župić & Partneri d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 37/b, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-163/2019-133 od 8. listopada 2020., na sjednici vijeća održanoj 9. veljače 2021.

r i j e š i o   j e

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-163/2019-133 od 8. listopada 2020. u točki I. izreke u dijelu kojim je vjerovniku Blažu Saratliji pod rednim brojem 1130 utvrđena tražbina u iznosu od 14.179,26 kn i predmet u tom dijelu vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem odlučeno je o utvrđenim i osporenim tražbinama, te o upućivanju u parnicu na temelju očitovanja stečajnog upravitelja. Između ostaloga u točki I.1. tog rješenja pod rednim brojem 1130, utvrđena je tražbina vjerovnika Blaža Saratlije u iznosu od 14.179,26 kn, kao tražbina prvog višeg isplatnog reda (čl. 265. i 266. Stečajnog zakona - „Narodne novine“ broj 71/15 i 201/17; dalje: SZ).

Protiv tog dijela rješenja stečajni vjerovnik Blaž Saratlija podnio je žalbu navodeći u njoj da je nepravomoćnom presudom Općinskog radnog suda poslovni broj Pr-1294/2019 od 17. lipnja 2019., dužniku naloženo platiti mu određene iznose. Obveza je stečajnog upravitelja sastaviti popis svih vjerovnika, kao i sastaviti prijave tražbina svih radnika, međutim, on je prijavio samo dio potraživanja radnika tako što je u potpunosti zanemario potraživanje radnika iz navedene presude. Žalitelj je predložio da drugostupanjski sud u cijelosti utvrdi tražbinu stečajnog vjerovnika dosuđenu tom presudom, podredno, da ukine pobijano rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Odgovarajući na žalbu stečajni upravitelj stečajnog dužnika je izjavio da navedena presuda nije pravomoćna, da je parnica bila prekinuta i on je pozvan preuzeti postupak.

Stečajni upravitelj tvrdi da je njegova obveza sastaviti popis svih tražbina radnika i prijašnjih dužnikovih radnika, ali onih dospjelih do otvaranja stečajnog postupka. On je to i učinio te priznao tražbinu koja proizlazi iz poslovnih knjiga stečajnog dužnika. Ako presuda postane pravomoćna, moći će se ispraviti tablica, jer bi tek tada tražbina dospjela.

Žalba je osnovana.

Nakon što je pobijano rješenje ispitano na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da ono u pobijanom dijelu nije pravilno i zakonito.

Stečajni vjerovnik je naveo da je stečajni upravitelj propustio postupiti po njegovoj zakonskoj obvezi, slijedom čega mu nije utvrđena tražbina iz nepravomoćne presude.

Nije sporno da stečajni vjerovnik tu tražbinu nije prijavio, kao što nije sporno da je riječ o bivšem dužnikovom radniku. Tom nepravomoćnom presudom je stečajnom dužniku naloženo plaćanje:

- iznosa od 39.576,71 kn s osnove neisplaćenih bruto plaća s kamatama na pojedinačne iznose koji dospijevaju u razdoblju od rujna 2011. do listopada 2014., od dospijeca do isplate,
- iznosa od 10.232,92 kn s osnove neisplaćene neto plaće s kamatama na pojedinačne iznose koji dospijevaju u razdoblju od lipnja do rujna 2014, od dospijeca do isplate,
- iznosa od 5.400,00 kn s osnove godišnjeg jednokratnog dodatka s kamatama na pojedinačne iznose koji dospijevaju od 2012. do 2014,
- iznosa od 160,00 kn s osnove terenskog dodatka s kamatama na pojedinačne iznose koji dospijevaju 2012. do 2014.
- trošak postupka od 13.762,50 kn s kamatama od 17. lipnja 2019. do isplate.

Stečajni postupak nad dužnikom otvoren je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-163/2019 od 17. rujna 2019.

U odnosu na obvezu stečajnog upravitelja na koju se stečajni vjerovnik u žalbi pozvao, ističe se sljedeće;

Stečajni upravitelj dužan je sastaviti popis svih tražbina radnika i prijašnjih dužnikovih radnika dospjelih do otvaranja stečajnog postupka, koje je obvezan iskazati u bruto iznosu i neto iznosu i predložiti na potpis prijavu njihovih tražbina u dva primjerka. Ako radnik ili prijašnji dužnikov radnik nije prijavio tražbinu, smatrat će se da je tražbinu prijavio s popisom iz stavka 3. te zakonske odredbe (čl. 257. st. 3. i 4. SZ-a).

To znači da je stečajni upravitelj dužan postupiti po citiranoj zakonskoj odredbi, a podnošenje prijave od strane radnika njegovo je dispozitivno pravo i on će je podnijeti ako se ne slaže sa skupnom prijavom stečajnog upravitelja.

U ovom slučaju stečajni upravitelj je utvrdio tek dio tražbine tog stečajnog vjerovnika pozivajući se na njegove poslovne knjige. Iako stečajni vjerovnik nije podnio prijavu tražbine s osnove nepravomoćne presude, to ne isključuje obvezu stečajnog upravitelja sastaviti popis svih tražbina radnika i prijašnjih dužnikovih radnika u skladu s čl. 257. st. 3. i 4. SZ-a.

O primjeni navedene odredbe u obrazloženju pobijanog rješenja nema razloga.

Treba istaknuti i to da je prema shvaćanju Europskog suda za ljudska prava u predmetu *Ismeta Bačić protiv Republike Hrvatske* (presuda od 16. prosinca 2004, zahtjev broj 43595/06) vođenom u radnom sporu, pored ostalog navedeno:

„26. Kad je pak riječ o ovome predmetu, Sud na početku konstatira da je podnositeljici zahtjeva bilo omogućeno podnijeti građansku tužbu kojom je između ostalog tražila isplatu zaostalih plaća za razdoblje u kojemu je bila bez posla, te da su prvostupanjski i žalbeni sud njezinu tužbu usvojili. Međutim, podnositeljčin zahtjev da joj se u stečajnom postupku prizna tražbina prema bivšem poslodavcu odbačen je zbog nepravodobnosti.

27. Kad je riječ o ulozi stečajne upraviteljice u postupku, Sud primjećuje da je stečajnu upraviteljicu imenovao Trgovački sud u Zagrebu koji joj je povjerio dužnost da pravilno rješava sva pitanja koja se odnose na imovinu stečajnoga dužnika, uključujući i tražbine svih potencijalnih vjerovnika prema toj imovini. To znači da je u tom svojstvu ona nastupala kao zastupnica javne vlasti.

28. Stečajni je upravitelj, na temelju čl. 95. st. 1. Stečajnoga zakona, obvezan preuzeti sve građanske postupke u ime i za račun dužnika, dok čl. 212. st. 5. Zakona o parničnom postupku nalaže da se svi takvi postupci prekinu ex lege jer se svi građanski zahtjevi protiv dužnika nad kojim je pokrenut stečajni postupak ispituju isključivo u tom postupku.

29. U ovome je predmetu, u vrijeme kad je otvoren stečajni postupak, građanski postupak po podnositeljčinoj tužbi protiv stečajnog dužnika bio u žalbenoj fazi. Međutim, stečajna upraviteljica nije se umiješala u taj postupak, unatoč tome što je bila dužna to učiniti i iako je trebala znati za taj postupak. U svakom slučaju, Sud smatra da se država mora pobrinuti da se stečajna upraviteljica upozna sa svim stvarima koje se tiču stečajnog dužnika, a relevantne su za pravilno vođenje stečajnoga postupka, s time da tužbe podignute protiv dužnika nedvojbeno predstavljaju jednu od takvih stvari.

30. Sud nadalje primjećuje da, iako su prema čl. 173. st. 1. Stečajnoga zakona svi vjerovnici dužni stečajnome upravitelju prijaviti svoje tražbine prema stečajnom dužniku, drugi stavak tog istog članka stečajnome upravitelju nameće obvezu da sastavi popis tražbina svih zaposlenika i ranijih zaposlenika stečajnoga dužnika, te da taj popis predoči dotičnim zaposlenicima na potpis. Međutim, prema mišljenju Suda, ako prema domaćem pravu postoji takva situacija podijeljene odgovornosti, kao što se čini da je riječ u ovome predmetu, nametanje obveze prijave tražbine u stečajnom postupku isključivo podnositeljici zahtjeva, u situaciji kad je ona već pokrenula građanski postupak protiv stečajnog dužnika, predstavljalo bi nerazmjeran teret. U vezi s time, Sud naglašava da je stečajna upraviteljica trebala znati za građanski postupak financijske naravi što ga je podnositeljica zahtjeva prethodno pokrenula protiv stečajnoga dužnika.

31. Sud je svjestan toga da mogu postojati različiti stavovi o posljedicama propusta stečajne upraviteljice koji su bili predmet razmatranja u prethodnome tekstu. S druge je strane svjestan i toga da je podnositeljica zahtjeva mogla i da je bila obvezna prijaviti svoju tražbinu u stečajnom postupku bez obzira na propust stečajne upraviteljice. Međutim, u odlukama domaćih sudova nije se uzelo u obzir pitanje podijeljene odgovornosti, kao ni dužnosti stečajne upraviteljice, već su se sudovi ograničili na tvrdnju da podnositeljica zahtjeva nije poštivala propisani rok.

32. U tim okolnostima Sud smatra da podnositeljici zahtjeva nije pruženo puno jamstvo poštenog suđenja prema standardima koje nalaže članak 6. stavak 1. Konvencije, pa je stoga došlo do povrede toga članka.“

Cijeneći navedeno, iako su svi vjerovnici dužni stečajnom upravitelju prijaviti svoje tražbine prema stečajnom dužniku, Stečajni zakon stečajnom upravitelju nameće obvezu sastaviti popis svih tražbina radnika i prijašnjih radnika stečajnog dužnika te taj popis predložiti radnicima na potpis. Dakle, ne postoji samo obveza radnika za podnošenje prijave, već i obveza stečajnog upravitelja.

Stečajni upravitelj je neosnovano u odgovoru na žalbu istaknuo da on nije bio u mogućnosti prijavu predložiti na potpis stečajnom vjerovniku te da je mogao sačiniti tražbinu samo na temelju dokumentacije kojom raspolaže. S obzirom na to da je u tijeku sudski spor kojeg je stečajni upravitelj dužan preuzeti, a s kojim je stečajni upravitelj i upoznat, on je bio dužan i to uzeti u obzir prilikom postupanja po čl. 257. SZ-a. Neosnovano se stečajni upravitelj pozvao i na to da nije riječ o dospjeloj tražbini, s obzirom na to da je riječ o naknadama s osnove radnog odnosa još iz 2012. godine, pa nadalje.

Zaključno, vezano uz ispravak tablice, ističe se da u ovom slučaju tražbina stečajnog vjerovnika na temelju nepravomoćne presude nije uvrštena u tablicu niti je stečajni upravitelj u tom dijelu tražbinu priznao ili osporio, a za iznos koji je priznat, nije jasno navedeno na što se on odnosi. Naime, u tablicu ispitanih tražbina unosi se i utvrđena tražbina i osporena tražbina, a u slučaju da stečajni vjerovnik uspije u parnici, može tražiti ispravak tablice (čl. 264. i 271. SZ-a).

Slijedom svega navedenog, riješeno je kao u izreci (čl. 380. st. 1. t. 2. ZPP-a).

U nastavku postupka, u skladu s uputama iz ovog rješenja, prije svega će stečajni upravitelj tražbinu uvrstiti u tablicu i o njoj se očitovati, nakon čega će prvostupanjski sud o tome donijeti odgovarajuće rješenje.

Zagreb, 9. veljače 2021.

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **eb2f7-12748**

Kontrolni broj: **0e349-a4b1b-e8038**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA ZUBOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.